

Frank Aaen (EL):

Det er til ministerens lille eftertanke: Jamen dankortet har jo ikke nogen penge. PBS-systemet har jo ikke nogen penge. Det eneste, PBS gør, er at registrere, at nu skal der flyttes penge fra en bank til en anden bank. Det er sådan set nogenlunde de samme funktioner, som Nationalbanken er verdensmester i, i hvert fald i Danmark, nemlig at flytte penge fra den ene bank til den anden bank. Så Nationalbanken er i virkelighed dem, vi kan være mest trygge ved, men også dem, som har de længste erfaringer med at gøre denne type ting. Derfor er det helt naturligt, og det er en del i almindelig pengeformidling.

Vi havde i øvrigt akkurat den samme holdning, da vi for nogle år siden havde fat i spørgsmålet, om det at lave møntkort skulle liberaliseres. Der havde vi også samme opfattelse. Vi mente, det skulle være en del af Nationalbankens naturlige virksomhed. De udsteder sedler, de udsteder mønter. De kan også udstede elektroniske sedler og elektroniske mønter, og de kan selvfølgelig også sørge for den betalingsformidling, der ligger i at have dankortet.

Lad mig så spørge ministeren med hensyn til det med fri konkurrence: Hvis vi om 2 år har et kort, som hedder dankort, et andet kort, som hedder Mastercard og et tredje kort, som hedder Eurocard, er det så det, ministeren vil kalde fri konkurrence?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hr. Ole Sohn spørger om, hvordan det kan være, at man er så forhøjet på at sætte en frist på 3 år.

Se, vi har en meget forskellig holdning, kan jeg mærke, til forventningerne om, hvordan den teknologiske udvikling vil blive, og hvordan konkurrenceforholdene bliver. Man kunne vel anskue de 3 år som en sikkerhed for forretningerne til at kunne indrette sig på, at der vil komme det, der bliver konsekvensen af etableringen af en fuldstændig konkurrence, nemlig en ophævelse af § 20.

Vi sikrer, at der er 3 år som minimum. Hvis vi skrev i loven, at vi ville arbejde frem mod en ophævelse af § 20 på det tidspunkt, hvor der måtte være etableret de fulde forudsætninger for reel konkurrence, kunne vi faktisk formentlig komme dertil meget, meget hurtigere. Derfor ville der med hr. Ole Sohns melding om, at nu skulle man vente, gå meget mere end 3 år. Jeg

mener faktisk, at hvis vi ikke satte 3 år ind, ville det gå meget hurtigere.

Så sådan kan vi jo nærme os det, og i det arbejde, der har været lavet af de forskellige organisationer, hvor man ikke nåede frem til det endelige resultat, men som dog gav meget, meget væsentlig inspiration til løsningen, har man også nærmet sig med opfattelserne fra hver side, og vi er landet på de 3 år, fordi dér lå der en rimelig balance. Dér var der en sikkerhed for, at også de forretningsdrivende kunne indrette sig på fornuftig vis.

Vi stiller os sådan set relativt åbne over for § 20 a, som hr. Ole Sohn kalder ågerparagrafen. Det var dér, jeg skitserede den dér meget skarpe skillelinje mellem det, der er forudsætningerne for fri konkurrence, og så skæret med ophævelsen af § 20, hvor man faktisk først kan etablere den fri konkurrence. Der skal være noget at konkurrere om, før der kan være fri konkurrence.

Vi har også angivet, at man udmærket kan forestille sig, at man i en overgangsperiode faktisk skal bruge en særlig paragraf med et særligt konkurrencetilsyn, sådan at man i den periode, der går, fra den fri konkurrence etableres, og til den faktisk reelt også er etableret, gør sig umage for at følge med og har mulighed for at gribe ind.

Til hr. Frank Aaen vil jeg blot sige, at kort jo er noget forskellige. Der er kreditkort, og der er debetkort. Det, vi taler om her, er jo faktisk debetkortene, og derfor er svaret nej på hr. Frank Aaens spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Mit spørgsmål om tidsfristen bygger bl.a. på, om man synes, det er rimeligt, at de, som ønsker konkurrencen, også lægger an til at vise, at de er indstillet på en fair konkurrence.

Jeg synes, at ministeriet har ligget meget under specielt for bankernes pres i den her sag. Et af elementerne er jo, at i det oprindelige lovforslag stod der, at der skulle nedsættes et panel, som skulle følge udviklingen, bestående af brugerne, IT-branchen og detailhandelen. Det er nu ændret til, at det er væsentlige interessenter, der skal sidde i det testpanel. Den formulering kan da kun være kommet ind, fordi bankerne også skal være med til at sikre et pres for at få ophævet § 20.

Jeg vil spørge på en anden måde: Hvorfor er den formulering ændret, fra at det var bruger-